

جزیره یک نفره

با وجود انتقادات فراوان از تیم ملی، امیر قلعه‌نویی همچنان به تمجید همه‌جانبه از عملکرد شاگردانش مشغول است؛ گویی او در دنیایی دیگر به سر می‌برد

امیر محمد یعقوب پور | اگر قرار باشد از بزرگ‌ترین مشکل فعلی تیم ملی حرف بزنیم، شاید اغراق نباشد اگر به جدافتادگی این تیم از هواداران فوتبال اشاره کنیم. این فاصله حالا دیگر کاملا مشهود است و گاهی در تریبون‌های رسمی هم راجع به آن حرف زده می‌شود. اگر از زمینه‌های اجتماعی و اقتصادی داستان صرف‌نظر کنیم، یکی از مهم‌ترین دلایل ایجاد و حتی تشدید چنین وضعیتی، موضوعی است که اهالی تیم ملی می‌گیرند. آنها دانما مشغول فخر فروشی هستند و در برابر هر نقدی، بی‌محابا پر خاشگری می‌کنند. این روح حاکم بر تیم، عملا باعث انزوای ملی‌پوشان شده و فضای بدی درست کرده. حالا دیگر سردمدار این داستان را باید شخص امیر قلعه‌نویی دانست؛ سرمربی محترم تیم ملی که انگار در یک جزیره یک نفره ساکن است و حوادث عالم را از آنجا مشاهده و تحلیل می‌کند!

چهارمین شکست در نیمه‌های دوم
روشن است که تیم ملی در بازی با قرقیزستان نمایش خوبی نداشت. شاگردان قلعه‌نویی در نیمه‌دوم این بازی هم مثل دیدار با کره شمالی به تمام معنا مقهور حریف متوسط خود شدند و با خوش شانسی محض به پیروزی دست یافتند. شاید بدبینانه به نظر برسد، اما گاهی حس می‌شود رقبا در شروع بازی تحت تأثیر اسم تیم ملی ایران و ستارگان بین‌المللی این تیم مخصوصا در خط حمله هستند. هراس آنها بی‌جهت هم نیست و روشن است که امثال مهدی طارمی و سردار آزمون چه می‌توانند بکنند، اما از یک جایی به بعد وقتی از پیله ترس بیرون می‌آیند، به شکل خوفناکی یک‌نمایش برابر ارائه می‌دهند و بیشتر از امروز، ما را از فرادی فوتبال می‌ترسانند؛ زمانی که همین چند ستاره زهر دار خط حمله را هم نداشته باشیم، فقط خدا می‌داند بدون ایجاد نسل

قلعه‌نویی یا سهراب سپهری!

اینکه اهالی فوتبال برای انتشار مطلب در صفحات شخصی‌شان از کمک نویسندگان و روزنامه‌نگاران استفاده کنند، هیچ چیز عجیبی نیست و حتی می‌تواند بد هم نباشد. منتها از نظر منطقی لازم است متنی که شما از نویسندگی می‌گیرید و آنجا منتشر می‌کنید، حداقل متناسب با شخصیت حقیقی تان داشته باشد. این ماجرا مثلا در مورد امیر قلعه‌نویی خیلی نوبی ذوق می‌زند. سرمربی محترم تیم ملی که به نظر می‌رسد سال‌هاست از کمک دوستانش برای انتشار مطلب در صفحه‌اش استفاده می‌کند، این بار هم بعد از بازی با قرقیزستان با ادبیاتی لطیف از فرزندان خویش در تیم ملی یاد کرده؛ اینکه چه نسل برتری جو و خاصی هستند و اینکه خیلی زود دلتنگ آنها خواهد شد. انصافا این لحن عاشقانه چند با ادبیات شما در نشست خبری یا آن فریادهای زیبای کنار خط که گفتماری لب‌خوانی می‌شوند، تناسب دارد؛ خوب یا بد خود کمی قشنگ‌تر حرف بزن یا به آن نویسندگان بنده خدا بگو کمی عاصمانه‌تر بنویسند!

از چی تمجید می‌کنید؟
حالا بر می‌گردیم به نکته ابتدای مطلب و فاصله معناداری که بین تیم ملی و مردم ایجاد شده. در شرایطی که نمایش ضعیف ملی‌پوشان مقابل قرقیزستان با اعتراض گسترده هواداران و منتقدان همراه شده، قلعه‌نویی در نشست خبری بعد از بازی به تمجید از فوتبال هجومی تیمش پرداخته و گل‌های در یافتی را ناشی از اشتباهات فردی دانسته است! او می‌گوید مدافع پارگیر بازیکن قرقیزستان خوب عمل نکرده و ما گل خوردیم؛ خوب آن طرف هم پارگیر سردار آزمون خوب نبود و آنها گل خوردند. این هم که می‌شود اشتباه فردی؛ نه؟ وقتی شما با وجود این نمایش‌های متزلزل مقابل رقبای کم‌نام و نشان اینطور جانانه از تیم‌تان دفاع می‌کنید و پز فوتبال تهاجمی ملی‌پوشان را می‌دهید، چطور می‌شود باورتان کرد و دوست‌تان داشت؟ متأسفیم، این فاصله را خودتان درست کردید و هر روز هم به آن دامن می‌زنید.

سکته‌های تکراری در رختکن

تیم ملی ایران باز هم در یک اتفاق تکراری، نیمه مربیان را به یک تیم ضعیف باخت. سؤال اینجاست که بین ۲ نیمه در رختکن چه بلایی سر این تیم می‌آید؟

نیمه مربیان؛ نیمه شکست ایران
نکته نگران‌کننده درباره تیم ملی ایران، تداوم بازی‌های ضعیف در نیمه‌دوم و افت شدید تیم در نیمه مربیان بود. شاگردان امیر قلعه‌نویی در بازی قبلی مقابل کره شمالی، نیمه‌نخست را با برتری ۳گله به پایان بردند و حتی می‌توانستند برد پر گل‌تری هم در پایان نیمه نخست داشته باشند اما در نیمه‌دوم، اخراج شجاع خلیل‌زاده باعث شد که معادلات علیه تیم ملی رقم بخورد؛ در فاصله ۲۳ دقیقه، آزار توپ وارد دروازه ایران گشت و در نهایت، ملی‌پوشان به سختی مقابل کره شمالی پیروز شدند. شکست ۳گله در نیمه‌دوم جدال با کره شمالی، ستاره‌ی بازی بود که در مصاف با قرقیزستان هم تکرار شد و ملی‌پوشان بعد از پیروزی ۳گله در نیمه‌نخست بازی با قرقیزها، در نیمه‌دوم به تساوی ۲-۲ رضایت دادند که گلزنی سردار آزمون، تیم ملی را از توقف مقابل قرقیزستان در بیشکک نجات داد اما آنچه مشخص است اینکه برای دومین بازی پیاپی، امیر قلعه‌نویی در نیمه مربیان مغلوب شد. این اتفاق فقط محدود به ۲ بازی اخیر تیم ملی نبوده و حالا دیگر می‌توان به‌عنوان یک «روند» از آن یاد کرد. تیم ملی ایران در ۷ مسابقه قبلی خود در مسیر انتخابی جام جهانی ۲۰۲۶ یک‌بار، تیم ضعیف‌ترین تیم در جام جهانی بود که ملی‌پوشان جز دو گل با قطر که با پیروزی ۴ بر یک ایران خاتمه یافت و ۳ گل ایران در نیمه‌دوم به ثبت رسید، در ۶ دیدار دیگر نتوانسته‌اند در نیمه‌دوم برنده شوند و اگر فقط خواهیم نتایج نیمه‌های دوم ۷ مقابل اخیر تیم ملی را در نظر بگیریم، باید گفت که در کنار برد مقابل قطر، ۴ تساوی و ۲ شکست در کارنامه تیم ملی ثبت شده که کارنامه‌ای ناامیدکننده است. باید دید آیا امیر قلعه‌نویی می‌تواند برای تغییر روند نتیجه‌گیری تیمش در نیمه مربیان راهکاری پیدا کند یا خیر.

در انتظار جوان‌های ۹۰ دقیقه‌ای
نکته‌ای که کارشناسان فوتبال بارها به آن اشاره داشته‌اند این است که بعد از قطعی شدن صعود از این گروه، قاعدتا قلعه‌نویی و کادرس باید به فکر استفاده از بازیکنان جوان و اجرای واقعی‌تر جوانگرایی در تیم ملی باشند. تا این مقطع، اجرای جوانگرایی در تیم ملی در حد دکور مانده و جوان‌های دعوت‌شده به اردوی تیم ملی فقط تا سکوها اجازه حضور داشته‌اند. پدیده‌های فوتبال ایران که قاعدتا باید اسکلت تیم ملی آینده را تشکیل دهند، در بازی‌های اخیر حداکثر در دقایق پایانی به بازی گرفته شده‌اند و در اغلب اوقات همین فرصت کوتاه هم نصیب آنها نشده و فقط به‌عنوان تماشاگر در بازی‌های ملی حضور داشته‌اند. بعد از قطعی شدن صعود و در بازی‌هایی که حکم بازی تشریفاتی را پیدا می‌کنند، باید منتظر ورود این جوان‌ها به ترکیب اصلی تیم ملی بود. شاید حضور این جوان‌های بانکیزه که انرژی لازم برای یک بازی ۹۰ دقیقه‌ای را بیشتر و بهتر از سی‌وچندساله‌ها دارند، مشکل افت تیم ملی در نیمه‌های دوم به‌شکلی حل و فصل شود.

تیم ملی ایران در بازی با قرقیزستان هم عادت این روزهای خودش را ترک نکرده یعنی هم بازی با یک حریف ساده را برای خودش سخت کرده، هم در نیمه‌دوم به‌شکلی عجیب توپ و میدان را به حریف سپرد و هم در نهایت به پیروزی رسید. این اتفاقاتی است که طی این هفته‌ها در اغلب بازی‌های تیم ملی تحت هدایت امیر قلعه‌نویی تکرار می‌شود. این عادت‌ها باعث شده بازی‌های تیم ملی بازی‌های پرگلی از آب دربیایند؛ چنان که ۳ بازی اخیر تیم ملی به‌طور متوسط ۵ گل داشته که در نوع خودش عجیب و قابل بحث است. تیم ملی در این سه بازی در مجموع نزدیک به ۱۲ گل بیشتر از امید گلش زده و حدود یک گل بیشتر از امید گل مواجه‌شده، گل خورده است. در همین بازی با قرقیزستان امید گلی که تیم ملی ایجاد کرد ۲،۲۶ بود و امید گلی که به حریف خودش داد به ۱،۵۷ رسید. البته حدود نیمی از این امید گل تقدیم‌شده به قرقیزها حاصل همان ضربه پناالتی بود که داور برای تیم میزبان گرفت. امید گل قرقیزها حاصل ۰،۷۸ بابت ضربه پناالتی، ۰،۵۱ در ضربات ایستگاهی و ۰،۲۸ هم امید گل خلق شده در جریان مسابقه بوده است. در مقابل، ۰،۹۵ از امید گل تیم ملی ایران روی ضربات ایستگاهی و ۱،۴۱ در جریان مسابقه به‌دست آمده است. ایران در این مسابقه هم بیشتر از موقعیت‌هایی که خلق کرده بود گل زد و بیشتر از موقعیت‌هایی که به حریف داده بود، گل خورد.

سردار؛ بهترین بازیکن ایران
ملی‌پوشان ایران در مصاف با قرقیزستان ۶۳ درصداً زمان بازی توپ را در اختیار داشتند و فقط در ۳۷ درصد از ۹۰ دقیقه مالکیت توپ را به تیم میهمان سپردند. ۱۳ شوت برای ایران و ۹ شوت برای قرقیزستان، آمار شوت‌های این مسابقه در سایت متریکا بوده است. اما برتری ۱۳ بر ۹ ایرانی‌ها در شوتزنی، توفیقی است که تا شوت‌های داخل چارچوب تداوم پیدا نمی‌کند. ایران اگر چه ۴ شوت بیشتر از حریف زده اما در تعداد شوت‌های داخل چارچوب با رقیبش برابر است و هر دو تیم ۵ بار توانسته‌اند چارچوب دروازه حریف را به خطر بیندازند. از مجموع ۱۰ شوت داخل چارچوب در این مسابقه ۵ شوت تبدیل به گل شده و ۵ درصداً از شوت‌ها نیز توسط دروازه‌بان‌ها مهار شده‌اند. بهترین بازیکن ایران در این میدان آزمون بود که برای هشتمین بار در دوران ملی خودش در یک مسابقه هم گل زد و هم پاس گل داد. زننده گل سوم ایران و سازنده گل دوم، نمره ۸،۰۱ را از متریکا گرفت و برترین بازیکن تیم ملی ایران شد. بعد از او مهدی طارمی و میلاد محمدی با نمرات ۷،۵۴ و ۷،۳۱ نقرات بعدی لیست و بهترین بازیکن‌های تیم ملی ایران بودند.

نکته بازی

به این کلمه اعتیاد دارید؟
وضع محبوبیت تیم ملی بین هواداران فوتبال اصلا جالب نیست و این موضوع دلایل زیادی دارد. یکی از این عوامل بدون شک اعتیاد بازیکنان این دوره به استفاده از عبارت «نسل» است. اصلا همین که شما از این کلمه استفاده می‌کنی، یعنی بین خودت و دیگران خط می‌کشی و این جالب نیست. حالا فرض کن مدام به خودت و همبازیانت بگویی «نسل طلایی» و بقیه را چوب بزنی و تحقیر کنی؛ معلوم است که مردم حس خوبی نمی‌گیرند. این رویه متأسفانه در تیم ملی فعلی پدید می‌آید و کار به جایی رسیده که انگار هر کدام از بازیکنان از این کلمات استفاده نکنند، امتیاز این مرحله را از دست می‌دهند! تازه‌ترین مصداق داستان هم امید نورافکن است؛ مدافع-هافبک تیم ملی که در ستایش از عبور بیرانوند از تعداد بازی‌های ملی احمدرضا عابدزاده و مهدی رحمتی خطاب به او نوشت: «تبریک؛ امیدوارم رکوردهای بیشتری در این نسل بشکنند. نسل، نسل، نسل؛ چرا اینقدر به این کلمه علاقه دارید؟ اصلا دستاوردهای نسل‌تان را روی یک تکه کاغذ می‌نویسید برای ما؟»

شما خودت هم در یک سرزمین دیگری!

عملکرد تیم ملی و به‌ویژه نوع رفتار برخی بازیکنان و مربیان تیم در این مدت باعث انتقادات فراوانی شده و یکی از اصلی‌ترین منتقدان ماجرا هم جواد خیابانی بوده است؛ مجری و گزارشگر قدیمی تلویزیون که طی یک هفته گذشته فیلم انتقادات تند و تیزش از تیم ملی، بارها وایرال شد و حتی مهدی تاج هم جواب او را داد. خیابانی در مورد اینکه مربیان تیم ملی ادعا می‌کنند مردم در خیابانی خوشحال هستند و از آنها تشکر می‌کنند، گفته: «خب لایذ سرزمین ما با اینها فرق دارد، چون مردمی که ما می‌بینیم از تیم ملی ناراحت هستند.» انصافا این حرف جواد مثل ۹۰ درصد از دیگر سخنان این مدتش در مورد تیم ملی درست بوده، اما مشکل اینجاست که خود شما هم در یک سرزمین دیگر به سر می‌بری آقای خیابانی، و گرنه بعد از این همه سال، بالاخره می‌فهمیدی خیلی از مردم پای گزارش‌های پر از حسو و اضافات شما زجر می‌کشند؛ بنابراین یا این کار را برای همیشه می‌گذاشتی کنار یا لاقال کمتر براه می‌رفتی و جملات قصار به زبان می‌آوردی!

چهره‌روز

سق سیاه

بیرانوند قبل از بازی با قطر گفته بود تیم ملی به کلین‌شیت و گل نخوردن عادت کرده است

بدون تردید بزرگ‌ترین پاشنه آشیل تیم ملی در مسابقات اخیر، خط دفاعی ضعیف بوده است. این موضوع مخصوصا در نیمه‌های دوم بازی با کره شمالی و قرقیزستان حساسی جلب‌نظر کرد؛ جایی که ملی‌پوشان مجموعا ۴ گل دریافت کردند و به‌جرات می‌شود گفت ۴ یا ۵ گل قطعی دیگر را هم نخوردند. عمق فاجعه مثلا از آنجا پیدا می‌شود که بدانیم تیم ملی در تمام تقابلهای قبلی‌اش با قرقیزستان کلا ۳ گل خورده بود، اما این بار طی یک نیمه ۴ گل دریافت کرد. اینکه تیم ملی ضعف دفاعی دارد کاملا مشهود است، هر چند امیر قلعه‌نویی زیر بار این ماجرا نمی‌رود. سرمربی تیم ملی پیش از دیدار با قرقیزستان و حتی پس از آن گفته ساختار دفاعی تیم خوب است، اما اشتباهات فردی داریم و همین مسئله موجب گل خوردن تیم ملی می‌شود؛ استدلالی عجیب که ناظران مسابقات اخیر را شگفت‌زده می‌کند. از همه تامل‌برانگیزتر اما داستان علیرضا بیرانوند است؛ دروازه‌بان تیم ملی که در رده باشگاهی هم پر حاشیه‌ترین فصل فوتبال‌اش را پشت سر می‌گذارد. به‌نظر می‌رسد این حواشی روی کیفیت فنی بیرو هم اثر گذاشته و او چه در تراکتور و چه در تیم ملی افت کرده. این اواخر به‌ندرت می‌شود مهار کلیدی و مهمی از بیرانوند به یاد آورد. او در ۲ مسابقه اخیر هم تقریبا هر چه توپ آمد، گل خورد و اگر جایی هم دروازه تیم ملی بسته ماند، بیشتر به‌خاطر بی‌دقتی مهاجمان حریف بود و شاید اینکه اصلا پاورشان نمی‌شد مقابل تیم بزرگی مثل ایران، چنین راحت صاحب موقعیت گل شوند!

موضوع زمانی بامزه‌تر می‌شود که به یاد بیاوریم بیرانوند درست یک روز پیش از مسابقه با قطر گفته بود: «خوشبختانه تیم ملی به گل نخوردن و کلین‌شیت عادت کرده است.» ایران اما از آن روز به بعد در ۳ بازی ۵ گل دریافت کرده که آمار واقعا عجیبی است. کاش بیرانوند کلا مصاحبه نکند!

جدول مقدماتی جام جهانی - گروه C

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل-+/	تفاضل	امتیاز
۱	ژاپن	۶	۵	۱	-	۲-۲۲	۲۰	۱۶
۲	استرالیا	۶	۱	۴	۱	۵-۶	۱	۷
۳	اندونزی	۶	۱	۳	۲	۹-۶	-۳	۶
۴	عربستان	۶	۱	۳	۲	۶-۳	-۳	۶
۵	بحرین	۶	۱	۳	۲	۱۰-۵	-۵	۶
۶	چین	۶	۲	۲	۲	۱۶-۱۰	-۱۰	۶

جدول مقدماتی جام جهانی - گروه B

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل-+/	تفاضل	امتیاز
۱	کره جنوبی	۶	۴	۲	-	۵-۱۲	۷	۱۴
۲	عراق	۶	۳	۲	۱	۳-۵	۲	۱۱
۳	اردن	۶	۲	۳	۱	۵-۹	۴	۹
۴	عمان	۶	-	۴	۲	۹-۶	-۳	۶
۵	کویت	۶	-	۴	۲	۱۱-۵	-۶	۴
۶	فلسطین	۶	-	۳	۳	۸-۴	-۴	۳

جدول مقدماتی جام جهانی - گروه A

رتبه	تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل-+/	تفاضل	امتیاز
۱	ایران	۶	۵	۱	-	۵-۱۲	۷	۱۶
۲	ازبکستان	۶	۴	۱	۱	۵-۸	۳	۱۳
۳	امارات	۶	۳	۱	۲	۴-۱۲	۸	۱۰
۴	قطر	۶	۲	۱	۳	۱۷-۱۰	-۷	۷
۵	قرقیزستان	۶	۱	۳	۲	۱۳-۶	-۷	۳
۶	کره شمالی	۶	-	۲	۴	۹-۵	-۴	۲